

нѣкаквѣ тѣмнѣ мысли, че могло да ся начинять буквы, па да ся натиснять и да излѣзѣть на друго нѣчто. А зачто краль Агызилай да не земе, не само думѣ „побѣда“, а и другы думы да отпечятава и на друго нѣчто, а не само на дроба на добытчета? Зачто Цицеронѣ да не опыта да направи буквы, па да гы не остави на простѣ случаяй да си прави отъ тѣхъ Еннеевый Лѣтописѣ, а самѣ да гы съставя по волю-тѣ си? И зачто св. Іеронимѣ да не направи буквы, па да гы слага и наряджа, та да начне да печята? Кой ще отговрри на тѣя питанія? Може-бы нито Агызилай, нито Цицеронѣ, нито св. Іеронимѣ ся сѣщали за потрѣбѣ-тѣ отъ таквѣ работѣ. А азѣ привождамъ тѣя примѣры само за да покажѣ, че чловѣчество-то прѣди толкова си столѣтія еще нагадвало нѣкакѣ си мѣтно и тѣмно за едно събытіе, което съ важность-тѣ и величинѣ-тѣ си имало да прѣобрази свѣта. Така хора-та нагадвали за нѣкоѣ си новѣ земѣ па по-послѣ ѣ и намѣрихѣ. Така и мы днесѣ нагадвами, че нѣкога си ще завлада всеобща цивилизація и на-прѣдѣтѣ, щѣть ся потрошѣть ограды-ты, които стягать народы-ты, па ще завлада междусобна любовь и сговорѣ.

Вѣ срѣдни-ты вѣкове наймногo по монастыры-ты, ся записвали съ наукѣ и знанія, и нѣкои прѣгави калугери писали и прѣписвали книги. По врѣмя имѣ ся оттвори́ла добра работа и различни-ти калугерскы рядове, по западнѣ Европѣ ся спрѣваряли кой да има книга, подобрѣ написаны и нашьарены съ образы и козы. Вѣ това особено ся прочю бенедиктинскый калугерскый рядѣ. Нѣ наука-та и знанія-та съ това си остаяхѣ затворены у монастыры-ты и не можяхѣ да пробѣжѣть и да ся распространѣть изъ на-